

[Handelsministeren.]

værende handelsminister — som det ærede medlem kaldte en liberal handelsminister — og denne ændring i § 24 er helt i pagt med regeringens erklæring i sin tid, da denne § 24 kom ind i monopolloven. Da var motiveringen nemlig, at man skulle holde prisniveauet i ro; dette gælder stadig væk og er stadig regeringens opfattelse.

Endelig gjorde det ærede medlem en bemærkning om, at nu havde vi jo en god anledning til at vise erhvervsorganisationerne, at vi ville samarbejde med dem og vise god vilje i forbindelse med indgangen i de syvs frihandelsområde.

Det er da klart, at erhvervsorganisationerne, både Industrirådet og de andre 5, som har underskrevet henvendelsen, altid ønsker så lidt kontrol med deres prisdannelse som muligt. Jeg vil også gerne understrege, at erhvervenes henvendelse jo ikke har nogen direkte forbindelse med indmeldelsen i de syvs frihandelsområde, idet denne henvendelse fra erhvervsorganisationerne i første omgang kom, før Danmark havde taget stilling til, hvilken markedsdannelse vi skulle ind i.

Det ærede medlem hr. Weikop sagde, at det ville for mig blive et stort ansvar at bære — og han håbede, jeg havde skuldre til at bære det — når jeg nu skulle til at kontrollere, om administrationen af loven stod i relation til de bemærkninger, der var gjort i betænkningen. Dertil vil jeg gerne sige, at det ikke er handelsministeriets eller handelsministerens opgave at kontrollere administrationen, og det er heller ikke det, der er sagt i betænkningen.

Der er sagt, at handelsministeriet vil følge lovgivningen i andre lande på disse områder, og såfremt vi ud fra denne iagttagelse mener, det er rigtigt at ændre vor egen monopollov, vil vi fremsætte forslag derom. Så tilføjer det ærede medlem imidlertid, at det må jo være sådan med denne administration, at danske virksomheder ikke får dårligere kår end virksomheder i andre lande. Jeg kan ikke anerkende syns-

punktet som helhed, for blandt de lande, vi arbejder sammen med inden for de syv og måske i et større marked, er der jo lande, der overhovedet ingen prislovgivning har og heller ingen monopollovgivning, og det kan dog ikke være det ærede medlems opfattelse, at Danmark, fordi f. eks. Portugal ingen monopollov har eller f. eks. ingen patentkontrol eller i det hele taget ingen indflydelse har på og indseende med konkurrencebegrænsende aftaler, så skal følge Portugals eksempel. Det må være rimeligt, at vi i lovgivningen og i administrationen følger de lande, vore virksomheder får konkurrencen fra.

Det ærede medlem hr. Weikop sagde, og det glædede mig i og for sig, at hvis der blev administreret imod udtalelsen i betænkningen, ville venstre og de konservative tage spørgsmålet op igen og komme med forslag om ændringer i monopolloven. Jeg går altså ud fra, at efter de udtalelser, det ærede medlem har fremsat om, at såfremt der fra monopoltilsynets side administreres i overensstemmelse med betænkningen, er det ærede medlem tilfreds.

Endelig omtalte det ærede medlem prisundersøgelserne, talte noget om, hvor meget arbejdet havde kostet — jeg skal i øvrigt ikke gå ind i en diskussion om dette — og sagde, at man heller ikke kunne kontrollere det, det kunne jo være monopoltilsynets personale, som havde lavet dette arbejde. Det er vel rigtigt, men jeg vil dog understrege, som også oplyst i betænkningen, at personalets antal er betydelig mindre, end det har været, det laveste, det har været i mange, mange år. Men det afgørende i det, som det ærede medlem sagde, var, at § 2 i loven om indseende med priser er komplet overflødig. Deroverfor vil jeg gerne understrege, at den kan være lige så nødvendig, som den har været hidtil. Som jeg har nævnt over for det ærede medlem, er § 2-undersøgelserne — altså de undersøgelser, som folkettinget pålagde monopoltilsynet at foretage over, hvor store prisforskelle der var på de importregulerede varer i Danmark og i